

پاسخ عملکرد و بازده پروتئین مرغان مادر گوشتی

به تنظیم جیره های غذایی بر اساس اسید آمینه کل و قابل هضم

جواد نصر (نویسنده مسئول)

دانشگاه آزاد اسلامی واحد ساوه، گروه علوم دامی، ساوه، ایران.

• اکبر یعقوبیفر

استاد، موسسه تحقیقات علوم دامی کشور

شماره تماس نویسنده مسئول: ۰۹۱۲۱۶۱۳۲۹۰

Email: javadnasr.nader@gmail.com

چکیده:

به منظور تعیین اثرات نوع جیره نویسی بر عملکرد مرغ مادر گوشتی، تعداد ۲۸۰ قطعه مرغ مادر و ۴۰ قطعه خروس (۵۰ تا ۶۴ هفتگی) در ۴ تیمار آزمایشی با ۱۰ تکرار (۲ قطعه مرغ مادر بعلاوه یک قطعه خروس) در قالب طرح کاملاً تصادفی به روش فاکتوریل 2×2 استفاده شد. در این آزمایش، فاکتور اول شامل ۲ سطح اسید آمینه کل و اسید آمینه قابل هضم خوراک مصرفی، فاکتور دوم، شامل ۲ سطح اسید آمینه کل و قابل هضم احتیاجات مرغ مادر گوشتی، به مدت ۱۵ هفته مورد اجرا گذاشته شد. نتایج نشان دادند، میانگین وزن تخم مرغ، درصد تولید تخم مرغ، وزن توده تخم مرغ و ضریب تبدیل خوراک در اثرات اصلی اسید آمینه خوراک و اثرات متقابل اسید آمینه خوراک و احتیاجات مرغ مادر گوشتی دارای اختلاف بسیار معنی داری بوده و مرغان مادر گوشتی دریافت کننده جیره‌ی تنظیم شده براساس اسید آمینه قابل هضم نسبت به کل خوراک دارای عملکرد بهتر و بسیار معنی داری بودند ($p < 0.01$), تیمار ۳، دریافت کننده جیره‌ی تنظیم شده براساس اسید آمینه قابل هضم خوراک بعلاوه اسید آمینه کل احتیاجات مرغ مادر گوشتی دارای عملکرد بهتر و دارای اختلاف معنی داری بود ($p < 0.01$). این آزمایش نشان داد که نوع جیره نویسی بر کل صفات عملکردی و اقتصادی مرغ مادر گوشتی دارای تأثیرات معنی داری بوده ($p < 0.05$) و تنظیم جیره های غذایی بر اساس اسید آمینه قابل هضم خوراک سبب بهبود عملکرد و بازده مصرف پروتئین در مرغ مادر گوشتی گردید.

Applied Animal Science Research Journal No 14 pp: 39-50

Response to Diet Formulation Based on Total and Digestible Amino Acid on Broiler Breeder Performance and Protein Efficiency

Javad Nasr^{1*} and Akbar Yaghobfar²^{1*}Department of Animal Science, Saveh Branch, Islamic Azad University, Saveh, Iran²Animal Science Research Institute, Karaj, Iran.

An experiment was conducted to determine the effects of diet formulation based on total and digestible amino acids in feedstuff and requirement on broiler breeder towards performance and protein efficiency from 50 to 64 weeks of ages. 280 female and 40 male broiler breeder in 4 treatments with 10 replicates (7 females + one male) were used in the form of a completely randomized design. Four experimental diets were formulated based on two factors. First included two levels of Total (TAAF) and Digestible Amino Acids (DAAF) of Feedstuff and the second were two levels of Total (TAAF) and Digestible Amino Acids (DAAF) Requirements of broiler breeder. The results showed that egg weight, egg production (%), egg mass (g/hen/day), feed conversion ratio, Protein intake/egg and protein conversion ratio were significantly different which was affected by diets formulation based on amino acids of feedstuff ($P<0.01$). Treatment 3 (DAAF + TAAR) showed the best level which was significantly different ($P<0.01$) in egg weight 68.97 (g), egg production 62.45 %, egg mass 43.1 (g/hen/day), feed conversion ratio 3.59, Protein intake/egg 34.61 (g/egg) and protein conversion ratio 0.502. This experiment showed that diet formulation based on Digestible amino acids of feedstuff had significantly improved protein efficiency and performance of broiler breeder.

Key words: Broiler breeders, Performance, Digestible amino acids, protein conversion ratio.

مقدمه

آmine قابل هضم خوراک سبب افزایش بازده اقتصادی تولید (روستانگو و همکاران ۱۹۹۵)، بهبود ضریب تبدیل غذایی در طیور (هوهلهر و همکاران ۲۰۰۶)، کاهش آلودگی محیط زیست و در نتیجه بهتر استفاده کردن از اسید آmine‌های جیره و کاهش نیتروژن دفعی در فضولات می‌شود (داری و پنتر ۱۹۹۶). استفاده از موادخوراکی با قابلیت هضم کم اسید آmine در جیره طیور در شرایطی که جیره براساس اسید آmine کل تنظیم شده باشد، کمترین عملکرد را به دنبال خواهد داشت (فرناندز ۱۹۹۵) و منجر به کاهش توان تولیدی پرنده و افزایش هزینه‌های تولید می‌گردد. همه اسید آmine‌های موجود در خوراک برای نگهداری و تولید قابل دسترس نیستند. بخشی از اسید آmine‌ها غیرقابل هضم بوده و می‌توانند در بین مواد خوراکی مختلف، متفاوت باشند.

بنابراین، تنظیم کردن جیره‌های طیور با اسید آmine قابل هضم خوراک مطلوبتر و به احتیاجات واقعی پرنده جهت نگهداری و

مرغان مادرگوشتی مواد مغذی را برای چهار هدف مهم تولید تخم مرغ، رشد، حفظ عملکرد طبیعی بدن و فعالیت روزانه نیازدارند. هر یک از این نیازها بر اساس سن، وزن بدن، دمای محیط و نوع ماده-ی مغذی مصرفی متغیر است. فرآیند رشد، تولید تخم مرغ و نگهداری به انرژی و اسید آmine نیاز دارد (لیسون و سامرز ۲۰۰۰). بنابراین، هرگونه تغییر در دریافت مواد مغذی روزانه مرغان مادرگوشتی باید براساس احتیاجات آن‌ها صورت گیرد (۱۹۹۴). (NRC).

در گزارشی مبني بر دستیابی حداکثر وزن بدن در هر سنی، جیره‌های غذایی می‌باشد براساس اسید آmine‌های قابل هضم و معادل ۹۵ درصد اسید آmine کل پیشنهاد شده در جوجه‌های گوشتی توسط انجمن تحقیقات ملی، تنظیم شوند (پارک و همکاران، ۲۰۰۱).

امکان جیره نویسی دقیق با توجه به احتیاجات اسید آmine مرغان مادرگوشتی وجود دارد و تنظیم جیره‌های غذایی براساس اسید

دفترچه راهنمای مدیریت پرورش مرغ مادرگوشتی سویه آرین (۱۳۸۱)، جیره ها با استفاده از نرم افزار^۵ Wuffda تنظیم شدند (جدول ۱). جیره ها به صورت آردی تهیه و طبق برنامه تغذیه در یک نوبت خوراک دهی در ساعت ۸ صبح در اختیار هر واحد آزمایشی قرار گرفتند. تمام مرغان مادرگوشتی، روزانه به طور میانگین در کل دوره آزمایش ۴۱۰ کیلوکالری انرژی قابل متابولیسم و ۲۱/۲ گرم اسید آمینه دریافت کردند و تفاوت تیمارها در نوع اسید آمینه خوراک و احتیاجات یعنی اسید آمینه کل یا قابل هضم بوده است.

جیره روزانه خروس ها در همه تیمارها یکسان تهیه و همزمان با جیره مرغان در دانخوری مخصوص خروس ها، قرار داده شد. در طول دوره آزمایش، صفات عملکردی از جمله: وزن تخم مرغ (گرم)، درصد تولید تخم مرغ، وزن توده‌ی تخم مرغ تولیدی (گرم به ازای هر مرغ در روز)، ضریب تبدیل خوراک و تغیرات وزن مرغ ها اندازه گیری شده و بر اساس تولید و مصرف خوراک؛ ضریب تبدیل پروتئین و مقدار پروتئین مصرفی برای تولید هر تخم مرغ محاسبه شد.

داده‌های جمع آوری شده توسط نرم افزار SAS (۲۰۰۱) مورد تجزیه و تحلیل آماری قرار گرفته و در صورت معنی دار بودن تفاوت تیمارها از آزمون چند دامنه‌ای دانکن برای مقایسه میانگین ها، استفاده شد.

تولید بسیار نزدیکتر است (لیسون و سامرز ۲۰۰۰). از آن جایی که میزان مصرف خوراک مرغان مادرگوشتی تحت کنترل می باشد اما میزان قابلیت دسترس اسید آمینه خوراک برای مرغ مادرگوشتی بستگی به ترکیب اسید آمینه جیره، نوع اسید آمینه مواد خوراکی و میزان مصرف خوراک دارد (فیشر ۱۹۸۷). هدف از انجام این آزمایش، تعیین اثرات نوع جیره نویسی براساس دو معیار اسید آمینه کل و اسید آمینه قابل هضم مواد خوراکی و احتیاجات مرغ مادرگوشتی بر عملکرد و بازده پروتئین گله مادرگوشتی بوده است.

مواد و روش ها

به منظور تعیین اثرات تیمار آزمایشی بر عملکرد مرغان مادرگوشتی، تعداد ۲۸۰ قطعه مرغ مادرگوشتی و ۴۰ قطعه خروس سویه آرین در سن ۵۰ هفتگی به مدت ۱۵ هفته و با ۴ تیمار و ۱۰ تکرار (۷ قطعه مرغ مادر بعلاوه یک قطعه خروس) در قالب طرح کاملاً تصادفی و به روش فاکتوریل ۲×۲ استفاده شد.

در این آزمایش، فاکتور اول شامل ۲ سطح اسید آمینه کل^۱ (TAAF) و قابل هضم^۲ (DAAF) خوراک مصرفی، فاکتور دوم شامل ۲ سطح اسید آمینه احتیاجات کل^۳ (TAAR) و قابل هضم^۴ (DAAR) مرغ مادرگوشتی براساس جداول احتیاجات دفترچه راهنمای مدیریت پرورش مرغ مادرگوشتی سویه آرین (۱۳۸۱)، می باشد.

به منظور یکنواختی گله، مرغان براساس میانگین وزن بدن (۴۵±۴۵۰ گرم) و خروس ها نیز براساس خصوصیات ظاهری باروری و میانگین وزن بدن (۴۳۹±۵۵ گرم)، بین واحدهای آزمایشی تقسیم شدند. هر واحد آزمایشی با تله تخمگذاری ۴ خانه دو طبقه، دانخوری دستی آویزی و آبخوری اتوماتیک تجهیز شده و برنامه نوری با ۱۶ ساعت روشنایی از ساعت ۷ صبح آغاز و تا ساعت ۲۳ در طول مدت آزمایش ادامه داشت.

در ابتدا، الگوی اسید آمینه کل و اسید آمینه قابل هضم خوراک مصرفی تعیین (یعقوبیفر، ۲۰۰۲ و ۲۰۰۳) و براساس جداول احتیاجات

- 1 . Total Amino Acids of Feed (TAAF)
- 2.Digestible Amino Acids of Feed (DAAF)
- 3 . Total Amino Acids Requirement (TAAR)
- 4.Digestible Amino Acids Requirement (DAAR)
5. Windows, User-Friendly Feed Formulation Done Again

جدول ۱- اقلام خوراکی و مواد مغذی جیره‌های آزمایشی

تیمار				اسید آمینه احتیاجات
قابل هضم	کل	قابل هضم	کل	اجزای جیره‌های آزمایشی (درصد)
۴	۳	۲	۱	
۵۴	۵۴	۵۳/۶۹	۵۴	ذرت
۱۲	۱۳	۱۲	۱۲	گکدم
۱۲/۱۵	۱۱/۲۱	۱۳	۱۲/۸۳	سبوس گندم
۱۳/۰۴	۱۳	۱۲/۵	۱۲/۳۷	کنجاله سویا
۷	۷	۷	۷	صفد
۱	۱	۱	۱	دی کلسیم فسفات
۰/۲	۰/۲	۰/۲	۰/۲	نمک
۰/۲۵	۰/۲۵	۰/۲۵	۰/۲۵	مکمل ویتامین
۰/۲۵	۰/۲۵	۰/۲۵	۰/۲۵	مکمل معدنی
۰/۰۶	۰/۰۵	۰/۰۶	۰/۰۶	دی - ال - میتوین
۰/۰۵	۰/۰۴	۰/۰۵	۰/۰۴	ال - لیزین هیدرکلراید
ترکیبات تجزیه شده				
۲۷۱۰	۲۷۲۱	۲۷۰۰	۲۷۰۳	انژری قابل متابولیسم (کیلو کالری بر کیلو گرم)
۱۴/۱۶	۱۴/۰۹	۱۴/۰۳	۱۳/۹۹	پروتئین (درصد)
۲/۲۸	۲/۲۷	۲/۲۹	۲/۲۹	چربی (درصد)
۱/۵۲	۱/۵۱	۱/۵۲	۱/۵۳	اسید لینولنیک (درصد)
۴/۶۶	۴/۵۹	۴/۷۱	۴/۷۱	فیبر (درصد)
۳/۰۵	۳/۰۵	۳/۰۵	۲/۹۴	کلسیم (درصد)
۰/۴	۰/۴۲	۰/۴۱	۰/۴۲	فسفر قابل دسترس (درصد)
۰/۱۶	۰/۱۷	۰/۱۷	۰/۱۶	سدیم (درصد)
۰/۷۷	۰/۷۶	۰/۸۴	۰/۸۳	آرژین (درصد)
۰/۵۱	۰/۵۱	۰/۶۴	۰/۶۴	گلایسین (درصد)
۰/۳۷	۰/۳۶	۰/۳۵	۰/۳۵	هیستیدین (درصد)
۰/۰۳	۰/۰۳	۰/۰۷	۰/۰۷	ایزو لوسین (درصد)
۰/۰۹	۰/۰۹	۰/۰۹	۰/۰۷	لیزین (درصد)
۰/۲۸	۰/۳۱	۰/۲۸	۰/۳۱	متیوین (درصد)
۰/۰۸	۰/۰۷	۰/۰۶	۰/۰۶	سیستئین (درصد)
۰/۰۹	۰/۰۹	۰/۰۹	۰/۰۹	والین (درصد)
۰/۰۸	۰/۰۸	۰/۰۷	۰/۰۹	ترئونین (درصد)
۰/۰۷	۰/۰۸	۰/۰۷	۰/۱۸	تریپتوفان (درصد)

* ترکیبات مکمل ویتامینی و معدنی (در کیلوگرم): ویتامین آ، ۴/۴ گرم، ویتامین د_۳، ۳، ۰ گرم، ویتامین ب_۱، ۰/۱، ۳۰۶ گرم، ویتامین ب_۲، ۰/۷۲ گرم، ویتامین ب_۳، ۰/۱۵ گرم، ویتامین ب_۶، ۰/۳۰۶ گرم، ویتامین ب_۹، ۰/۳۰۶ گرم، ویتامین ب_{۱۲}، ۱ گرم، ویتامین ای، ۱/۲ گرم، بیوتین، ۱ گرم، ویتامین کا، ۱ گرم، نیاسین، ۰/۴۸ گرم، اسید فولیک، ۰/۳۰۶ گرم، اسید پنتوئنیک، ۰/۰۸ گرم، کولین کلرايد، ۰/۶۰ گرم، منگنز، ۰/۰۲ گرم، آهن، ۰/۱۳ گرم، روی، ۰/۰۲ گرم، سکالت، ۰/۰۲ گرم، سلنیوم، ۰/۰۴ گرم.

فہرست کاروباری مکالمہ

صفات تولیدی وزن، درصد تولید تخم مرغ

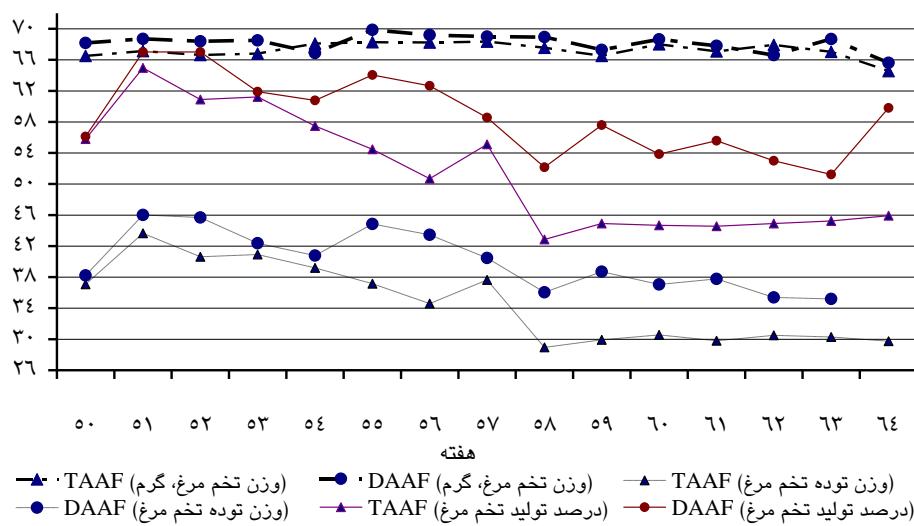
و وزن توده‌ی تخم مرغ

همان طوری که در جدول ۲ مشاهده می‌شود، میانگین وزن تخم مرغ، درصد تولید تخم مرغ و وزن توده‌ی تخم مرغ (گرم در روز برای هر مرغ) در ۱۵ هفته دوره پایانی آزمایش تخم گذاری مرغ مادرگوشتی (۵۰ تا ۶۴ هفتگی) برآثر اسید آمینه در خوراک معنی دار بود ($p < 0.01$).

به طوری که در مرغ‌های مادرگوشتی دریافت کننده جیره‌ی تنظیم شده بر اساس اسید آمینه قابل هضم در

خوراک (DAAF)، سبب افزایش وزن تخم مرغ (۶۸/۱۶ گرم)، درصد تولید تخم مرغ (۵۸/۷۵ درصد) و وزن توده تخم مرغ (۴۰/۰۸ گرم) شد که دارای عملکرد بهتر بوده و تفاوت بین آن‌ها معنی دار بود ($p < 0.01$).

همان طور که در شکل ۱ مشاهده می‌شود این تفاوت در طول دوره آزمایش از ۵۰ تا ۶۴ هفته بین دو نوع اسید آمینه قابل هضم و اسید آمینه کل مشاهده گردید.

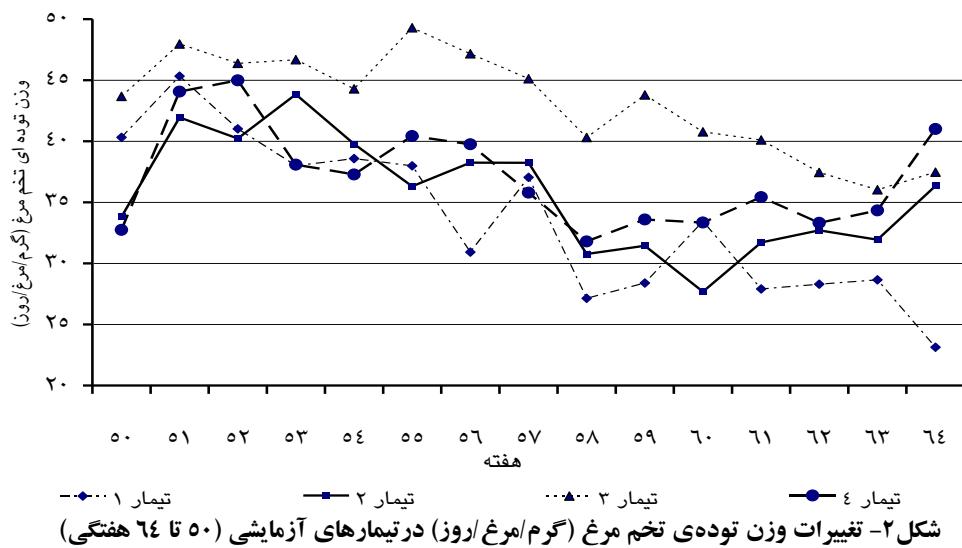

شکل ۱- اثرات اصلی اسید آمینه خوراک بر وزن، درصد تولید و وزن توده‌ی تخم مرغ (گرم/مرغ/روز) از ۵۰ تا ۶۴ هفتگی

وزن تخم مرغ (۶۶/۷۹ گرم)، تولید تخم مرغ (۵/۵ درصد) و وزن توده تخم مرغ (۳۳/۷۴ گرم) بوده و تفاوت بین آن‌ها معنی دار بود ($p < 0.01$).

در صورتی که دو تیمار در جیره‌ی دریافتنی تنظیم شده فقط در نوع اسید آمینه خوراک با هم تفاوت داشتند و از لحاظ اسید آمینه احتیاجات یکسان بودند و میانگین میزان انرژی قابل متابولیسم و اسید آمینه دریافتنی روزانه به ازای هر مرغ در ۱۵ هفته آزمایش به ترتیب ۴۱۰ کیلوکالری و ۲۱/۲ گرم بود.

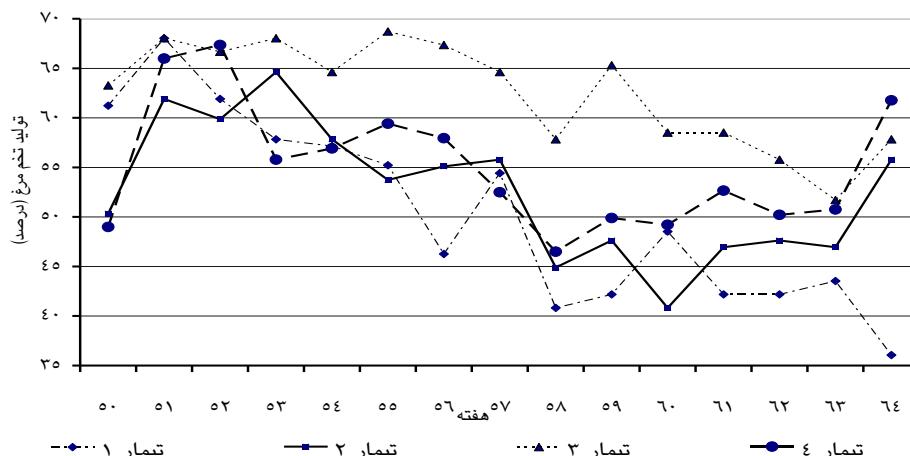
اثرات متقابل اسید آمینه خوراک با اسید آمینه احتیاجات مرغ مادرگوشتی و تیمارهای آزمایشی (جدول ۳) بر میانگین وزن تخم مرغ، درصد تولید تخم مرغ و وزن توده‌ی تخم مرغ دارای تفاوت معنی داری بود ($p < 0.01$). تیمار ۳ دریافت کننده جیره‌ی تنظیم شده براساس اسید آمینه قابل هضم در خوراک بعلاوه اسید آمینه کل احتیاجات مرغ مادرگوشتی (DAAF)، دارای بالاترین وزن تخم مرغ (۶۸/۹۷ گرم)، تولید تخم مرغ (۴۵/۶۲ درصد) و وزن توده تخم مرغ (۴۳/۱ گرم) بود در حالی که، تیمار ۱ دارای پایین‌ترین

شکل ۲- تغییرات وزن توده‌ی تخم مرغ (گرم/موغ/دوز) در تیمارهای آزمایشی (۵۰ تا ۶۴ هفتگی)

تخم مرغ برای مرغان مادر گوشتی را یکسان گرارش کردند. در گزارشاتی، احتیاجات پروتئین ۱۹ گرم/پرنده/روز را برای رسیدن به تولید مطلوب تخم مرغ و ۲۵ گرم/پرنده/روز جهت رسیدن به حداقل وزن تخم مرغ، ارائه کردند (اسپرات و لیسون ۱۹۸۷ و پرسون و هرون ۱۹۸۲).

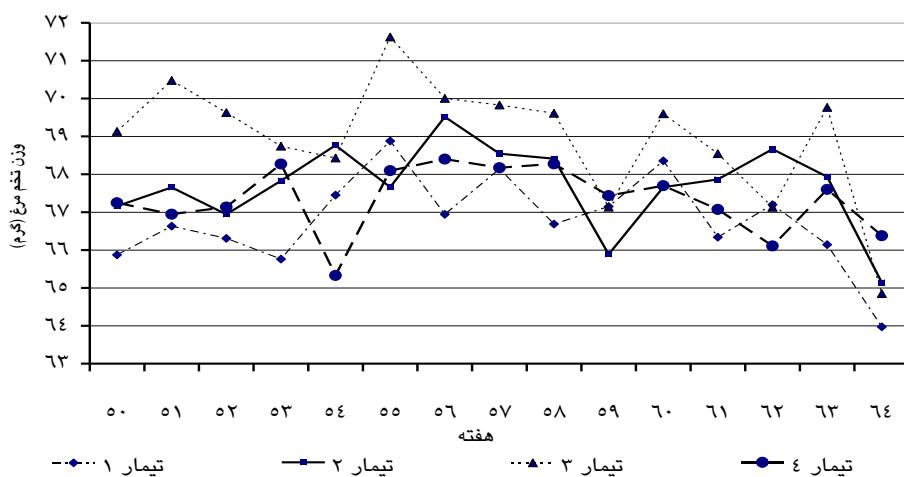
نتایج این آزمایش، با گزارشات ژیرونگ (۱۹۹۹) مطابقت داشت زیرا براساس اسیدآمینه‌های قابل هضم به جای اسیدآمینه‌های کل، امکان برآورده کردن نیازهای اسیدآمینه پرنده‌گان را افزایش داده و باعث کاهش ضریب تبدیل غذایی گردید. والدروب و همکاران (۱۹۷۶)، پروتئین مورد نیاز برای وزن تخم مرغ و تولید

شکل ۳- تغییرات درصد تولید تخم مرغ در تیمارهای آزمایشی (۵۰ تا ۶۴ هفتگی)

هضم خوارک سبب بهبود میانگین وزن تخم مرغ، درصد تولید تخم مرغ و وزن توده‌ی تخم مرغ به صورت بسیار معنی دار شده است (جدول ۲).

بومارک و گوس (۱۹۹۱) نشان دادند که تغییر میزان مصرف اسید آمینه و پروتئین روزانه مرغان مادر گوشتی، ابتدا درصد تولید تخم مرغ و سپس وزن تخم مرغ را تحت تاثیر قرار می دهد. در این تحقیق تنظیم جیره‌ی مرغ مادر گوشتی بر اساس اسید آمینه قابل

شکل ۴- تغییرات وزن تخم مرغ (گرم) در تیمارهای آزمایشی (۵۰ تا ۶۴ هفتگی)

وزن تخم مرغ گزارش کرده اند (اینگرم و ویلسون ۱۹۸۷ و ویلسون و هارمز ۱۹۸۶ و پیرسون و هرون ۱۹۸۱ و ۱۹۸۲ و اسپرات و لیسون ۱۹۸۷ و براکو همکاران ۱۹۸۹). در گزارش آنها، جیره‌های غذایی تنظیم شده براساس اثرات اصلی اسید آمینه خوراک و اثرات تیمارهای آزمایشی بر تمام صفات تولیدی مرغ مادر گوشتی بسیار معنی دار بود ($p < 0.01$).

عوامل متعددی بر اندازه تخم مرغان مادرگوشتی مؤثر است از جمله: ژنتیک (چامبر و همکاران ۱۹۷۴)، سن زمانی (پیرسون و هرون ۱۹۸۱ و اسپرات و لیسون ۱۹۸۷)، فتوپریود (پاین ۱۹۷۵ و براکو همکاران ۱۹۸۹) و بلوغ جنسی (بلیر و همکاران ۱۹۷۶ و لیسون و سامرز ۱۹۸۳). اما مطالعات دیگر وزن بدن (مکدانیل و همکاران ۱۹۸۱) و جیره‌ی غذایی را نیز به عنوان عوامل مؤثر بر

جدول ۲- اثرات اصلی جیره غذایی تنظیم شده بر اساس اسید آمینه خوراک و احتیاجات بر صفات تولیدی مرغ مادرگوشتی (۵۰ تا ۶۴ هفتگی)

ضریب تبدیل پروتئین	ضریب تبدیل هر تخم مرغ	ضریب تبدیل خوراک	وزن توده‌ی تخم مرغ/مرغ	تولید تخم مرغ (درصد)	میانگین وزن تخم مرغ (گرم)	میانگین وزن بدن (گرم)	اسید آمینه خوراک
۰/۶۳۸ ^a	۴۲/۸۶ ^a	۴/۵۶ ^a	۳۴/۷۳ ^b	۵۱/۶۲ ^b	۶۷/۲۵ ^b	۳۶۳۹	کل
۰/۵۴۶ ^b	۳۷/۱۶ ^b	۳/۹ ^b	۴۰/۰۸ ^a	۵۸/۷۵ ^a	۶۸/۱۶ ^a	۳۵۵۴	قابل هضم
۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۳	۰/۳۲۸	سطح احتمال
اسید آمینه احتیاجات							
۰/۵۸۲	۳۹/۳۷	۴/۱۶	۳۸/۴۵	۵۶/۵۲	۶۷/۸۸	۳۵۷۳	کل
۰/۶۰۳	۴۰/۶۵	۴/۳	۳۶/۳۶	۵۳/۸۵	۶۷/۵۳	۳۶۲۰	قابل هضم
۰/۲۱۷	۰/۲۴۴	۰/۲۳۴	۰/۰۵۴	۰/۰۷۶	۰/۲۴۴	۰/۵۹	سطح احتمال
۰/۰۱۲	۰/۷۷۲	۰/۰۸۵	۰/۷۱۶	۱/۰۳۹	۰/۲۱۲	۰/۰۶۲	(SEM)

^{a,b} حروف متفاوت در هر ستون نشانه اختلاف معنی دار آماری در سطح ۱ درصد است.

در صد تولید تخم مرغ، میانگین وزن تخم مرغ، وزن توده‌ی تخم مرغ، درصد باروری و جوجه‌درآوری و تعداد جوجه تولیدی بهتر و دارای اختلاف معنی داری با تیمار TME_n است که با گزارشات آتیا و همکاران (۱۹۹۵)، والدروب و هازن (۱۹۷۶)، بورنستین و همکاران (۱۹۷۹) و بورنستین و لیو (۱۹۸۲) مطابق است. در این گزارشات در مرغان مادر گوشتی (۲۱ تا ۶۱ هفتگی)، ارتباط مثبت معنی دار بین میزان انرژی دریافتی (۴۲۳، ۳۹۶ و ۴۵۰) و تعداد تخم مرغ تولیدی از ۴۱ هفتگی به بعد وجود داشت و اثرات مثبت غیرمعنی داری در درصد باروری و جوجه درآوری و وزن بدن ولی افزایش خطی با تعداد جوجه تولیدی، مشاهده کردند.

در گزارشی مبنی بر استفاده از انرژی ۲۵۰۰ کیلوکالری و پروتئین ۲۳/۵ گرم، افزایش تولید ارائه گردید (قیصری، ۱۳۸۸). پیرسون و هرون (۱۹۸۱)، کاهش بسیار قابل توجهی در ارتباط با باروری با مصرف انرژی ۴۵۰ کیلوکالری/پرنده/ روز در سه ماهه آخر دوره تخم گذاری، مشاهده کردند. اما تشخیص کاهش باروری به دلیل انرژی بالا یا افزایش بیش از حد وزن مرغ مادر گوشتی دشوار است زیرا هر دو، اثرات منفی بر باروری می‌گذارند. بورک و جنسن (۱۹۹۴)، در مرغ مادر گوشتی (۶۱-۲۱ هفتگی)، اثرات افزایش انرژی (۴۵۰، ۴۲۴ و ۳۹۶) را در درصد تولید تخم مرغ، باروری و تعداد جوجه تولیدی، مثبت ارزیابی کردند که با نتایج این آزمایش همخوانی دارد. به طوری که تیمار AM_n دارای

جدول ۳ - اثرات متقابل جیره‌های غذایی براساس اسید آمینه خوراک در جیره و احتیاجات بر صفات تولیدی مرغ مادر گوشتی (۵۰ تا ۶۴ هفتگی)

تیمار	اسید آمینه	احتیاجات	وزن بدن (گرم)	وزن تخم مرغ (گرم)	تولید تخم مرغ (درصد)	وزن تخم مرغ	تخم مرغ	تبدیل خوراک	تبدیل هر تخم مرغ	تولید	ضریب تبدیل	ضریب تولید	پروتئین	پروتئین مصرفی برای تخم مرغ
۱	کل	کل	۳۶۸۹	۶۶/۷۹ ^c	۵۰/۵۹ ^c	۳۳/۷۹ ^c	۴/۷۳ ^a	۴۴/۱۳ ^a	۰/۶۶۲ ^a					
۲	قابل هضم	کل	۳۵۸۹	۶۶/۷۱ ^b	۵۲/۶۵ ^{bc}	۳۵/۶۷ ^{bc}	۴/۳۹ ^b	۴۱/۵۹ ^{ab}	۰/۶۱۵ ^{ab}					
۳	قابل هضم	کل	۳۴۵۷	۶۸/۹۷ ^a	۶۲/۴۵ ^a	۴۳/۱ ^a	۳/۵۹ ^c	۳۴/۶۱ ^c	۰/۵۰۲ ^c					
۴	قابل هضم	قابل هضم	۳۶۵۱	۶۷/۳۵ ^{bc}	۵۵/۰۵ ^b	۳۷/۰۶ ^b	۴/۲۱ ^b	۳۹/۷ ^b	۰/۵۹۱ ^b					
سطح احتمال			۰/۲۵۷	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۱	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰					
انحراف استاندارد میانگین (SEM)			۰/۰۸۷	۰/۲۹۹	۱/۴۶۴	۱/۰۱۳	۰/۱۵۹	۱/۰۹۲	۰/۰۱۷					

^{a-b} حروف متفاوت در هر ستون نشانه اختلاف معنی دار آماری در سطح ۱ درصد است.

با توجه به جدول ۲، میزان پروتئین مصرفی برای تولید هر عدد تخم مرغ در تیمارهای ۳۷/۱۶ گرم برای تولید هر تخم مرغ نسبت به تیمار با ۴۲/۸۶ گرم برای تولید هر تخم مرغ، تفاوت بسیار معنی داری نشان داد ($p < 0.01$). بعلاوه، ضریب تبدیل کیلو گرم پروتئین مصرفی به تخم مرغ تولیدی در تیمار DAAF ۰/۵۴۶ و در تیمار TAAF ۰/۶۳۸ بود که دارای اختلاف بسیار معنی داری بودند

ضریب تبدیل خوراک تیمار دریافت کننده جیره‌های غذایی تنظیم شده بر اساس اسید آمینه قابل هضم با ۳/۹ با تیمار دریافت کننده جیره‌های غذایی تنظیم شده بر اساس اسید آمینه کل خوراک با ۴/۵۶، تفاوت بسیار معنی داری داشت ($p < 0.01$). بعلاوه، ضریب تبدیل خوراک مصرفی در تیمار ۳ برابر با ۳/۵۹، بهترین و در تیمار ۱ با ۴/۷۳ بوده و تفاوت معنی داری داشت ($p < 0.01$).

تنظيم شده براساس اسید آmine کل خوراک با میانگین وزن بدن ۳۶۳۹ گرم، سنگین تر از اسید آmine قابل هضم خوراک با ۳۵۵۴ گرم بوده ولی دارای اختلاف معنی دار نیست. در بررسی تیمارهای آزمایشی (جدول ۳)، مرغان مادر گوشتی تیمار یک (TAAF+) (DAAF+) TAAR با ۳۶۸۹ گرم سنگین ترین و تیمار ۳ (DAAF+) TAAR با ۳۶۸۹ گرم میانگین وزن بدن، سبکترین بوده ولی دارای اختلاف معنی داری نیستند. از طرفی دیگر، کمترین عملکرد را در تمام صفات تولیدی تیمار ۱ و بهترین عملکرد را تیمار ۳ از خود نشان داد (جدول ۳) که با نتایج، اسپرات و لیسون (۱۹۸۷) مطابقت داشت. آن‌ها اثرات میزان پروتئین جیره‌ی غذایی بر وزن بدن مرغ مادر گوشتی را ناچیز گزارش کردند. هارمز و ایوی (۱۹۹۲)، اثرات مثبت مصرف پروتئین بر وزن بدن مرغ مادر گوشتی را گزارش کردند ولی در تمام گزارشات، جیره‌ها براساس پروتئین خام تنظیم شده و اثرات قابلیت هضم اسیدهای آmine در نظر گرفته نشده است. مک دونالد و موریس (۱۹۸۵)، بازده استفاده از اسید آmine کل جیره برای تولید تخم مرغ در مرغ تخم گذار را ۰/۸۵ تخمین زده اند که برای اسیدهای آmine متفاوت، از ۰/۹۲ تا ۰/۸۱ متغیر است. در این تحقیق، در تیمار دریافت کننده جیره‌ی تنظیمی بر اساس اسید آmine قابل هضم خوراک و متوازن برای تولید، نسبت به جیره‌ی تنظیم شده براساس اسید آmine کل خوراک، میزان دریافت اسید آmine افزایش یافت. در نتیجه میانگین وزن تخم مرغ، تولید تخم مرغ و وزن توده تخم مرغ افزایش و خوراک مصرفی برای تولید بیشتر هزینه شد و ضریب تبدیل خوراک کاهش یافت. به عبارت دیگر، تنظیم کردن جیره براساس اسید آmine قابل هضم سبب جذب متوازن اسید آmine مورد نیاز برای تولید تخم مرغ خواهد شد و در صورت تنظیم جیره غذایی براساس اسید آmine کل خوراک سبب جذب غیرمتعادل اسید آmine های خوراک برای تولید تخم مرغ شده و این عدم توازن سبب تجزیه اسید آmine‌های اضافی و قرار گرفتن در مسیر تبدیل به انرژی و ذخیره در بدن می گردد. بنابراین، این نوع مرغان مادر گوشتی چاق تر و عملکرد نامطلوب نیز خواهد داشت (لیسون و سامرز ۲۰۰۰).

(p<0/01). به عبارتی، این تفاوت نشان می‌دهد که با توجه به قیمت پروتئین در جیره‌های غذایی مرغان مادر گوشتی، مصرف هر کیلو گرم پروتئین در تیمار DAAF ۱/۸۸۷ کیلو گرم و تیمار TAAF ۱/۶۳۲ کیلو گرم تخم مرغ تولید می‌کند و تفاوت ۲۵۵ گرم در تولید تخم مرغ به ازای مصرف هر کیلو گرم پروتئین مصرفی مرغ مادر گوشتی، بسیار مهم و اقتصادی است. میزان پروتئین مصرفی برای تولید هر عدد تخم مرغ در تیمار ۳ (جدول ۳) دریافت کننده جیره‌ی تنظیم شده براساس اسید آmine قابل هضم خوراک بعلاوه اسید آmine کل احتیاجات مرغ مادر گوشتی با ۳۴/۶۱ گرم برای تولید هر تخم مرغ، بالاترین بوده که با تیمار ۱، دریافت کننده جیره‌ی تنظیم شده بر اساس اسید آmine کل خوراک بعلاوه اسید آmine کل احتیاجات مرغ مادر گوشتی (DAAF) با ۴۴/۱۳ گرم برای تولید هر تخم مرغ، دارای تفاوت بسیار معنی دار است (p<0/01). بعلاوه، ضریب تبدیل کیلو گرم پروتئین مصرفی به تخم مرغ تولیدی در تیمار ۳ برابر با ۰/۵۰۲ در بهترین و در تیمار یک با ۰/۶۶۲ در بدترین ضریب تبدیل بوده و دارای اختلاف بسیار معنی داری است (p<0/01). به عبارتی این تفاوت نشان می‌دهد، با توجه به قیمت پروتئین در جیره‌های غذایی مرغان مادر گوشتی، با مصرف هر کیلو گرم پروتئین در تیمار ۳ حدود ۲۰/۲۹ کیلو گرم و در تیمار یک ۱/۵۸۶ کیلو گرم تخم مرغ تولید می‌شود و تفاوت ۴۴۳ گرم در تولید تخم مرغ به ازای مصرف هر کیلو گرم پروتئین مصرفی مرغ مادر گوشتی، بسیار مهم و اقتصادی است. بنابراین تنظیم جیره‌های غذایی براساس اسید آmine قابل هضم خوراک، باعث بهبود معنی دار در ضریب تبدیل خوراک و پروتئین مصرفی می‌شود (p<0/01).

میانگین وزن بدن مرغ مادر گوشتی

نتایج این آزمایش نشان می‌دهند که میانگین وزن بدن در هفته پایانی دوره تخم گذاری مرغ مادر گوشتی (۶۴ هفتگی) در اثرات اصلی اسید آmine خوراک و احتیاجات مرغ مادر گوشتی (جدول ۲)، معنی دار نبود. اثرات تیمارهای آزمایشی نیز معنی دار نبوده است اما نکته قابل توجه مقایسه وزن بدن همزمان با صفات عملکردی مرغ مادر گوشتی می‌باشد. تیمار دریافت کننده جیره

در پایان می توان نتیجه گرفت به دلیل در نظر گرفتن احتیاجات مرغ مادرگوشتی بر اساس انرژی قابل متابولیسم ظاهری و اسید آمینه کل، جیره نویسی بر اساس اسید آمینه قابل هضم خوراک بهترین عملکرد را به همراه خواهد داشت.

منابع

1. قیصری ع، ۱۳۸۸. اثرات سطوح مختلف انرژی و پروتئین بر توان تولیدی مرغان مادرگوشتی آرین. مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی اصفهان.
2. راهنمای مدیریت برونش مرغ مادرآرین، ۱۳۸۱. وزارت کشاورزی. شرکت سهامی پشتیبانی امور دام کشور. مرکز پشتیبانی طیور. چاپ چهارم.
3. Ansah GA, Buckland RB, Crober DC, Sefton AE and Kennedy BW, 1977. Fertility of broilermales in relation to bodyweight, strain of female and age.Poultry Science, 56: 1694 (Abstr).
4. Attia YA, Burke WH, Yamani KA and Jensen LS, 1995. Daily energy allotments and performance of broiler breeders. 2. Females. Poultry Science, 74: 261–270.
5. Bennett CD, 1992. The influence of shell thickness on hatchability in commercial broiler breeder flocks. Applied Poultry Research, 1: 61-65.
6. Blair RR, McCowan MM and Bolton W, 1976. Effect of food regulation during the growing ad laying stage on the productivity of broiler breeders. British Poultry Science, 17: 215-223.
7. Bornstein S, Hurwitz S and Lev Y, 1979. The amino acid and energy requirements of broiler breeder hens. Poultry Science, 58: 104-116.
8. Bornstein S and Lev Y, 1982. The energy requirements of broiler breeders during the pullet-layer transition period. Poultry Science, 61: 755-765.
9. Bowmaker JE and Gous RM, 1991. The response of broiler breeder hens to dietary lysine and Methionine.British Poultry Science, 32 : 1069-1088.
10. Brake J, Garlich JD and Baughman GR, 1989. Effect of lighting program during the

22. Kirk S, Emmans GC, McDonald R and Arnol D, 1980. Factors affecting the hatchability of eggs from broiler breeders. *British Poultry Science*, 21: 37-53.
23. Leeson S and Summers JD, 1983. Consequence of increased feed allowance for growing broiler breeder pullets as a means of stimulating early maturity. *Poultry Science*, 62: 6-11.
24. Leeson S and Summers JD, 2000. Broiler breeder production. University books, Guelph, Ontario.
25. Lopez G and Leeson S, 1994. Nutrition and broiler breeder performance: A review with emphasis response to diet protein. Department of Animal and Poultry Science. University of Guelph. Guelph. ON N1G 2W1. Canada
26. Mather CM and Laughlin KF, 1979. Storage of hatching eggs: The interaction between parental age and early embryonic development. *British Poultry Science*, 20: 595-604.
27. McDaniel GR, Roland DA and Coleman MA, 1979. The effect of egg shell quality on hatchability and embryonic mortality. *Poultry Science*, 58: 10-13.
28. McDaniel GR, Brake J and Eckman MK, 1981a. Factors affecting broiler breeder performance. 4. The inter relationship of some reproductive traits. *Poultry Science*, 60: 1792-1797.
29. McDaniel GR, Brake J and Bushong RD, 1981b. Factors affecting broiler performance. 1. Relationship of daily feed intake level to reproductive performance of pullets. *Poultry Science*, 60: 307-312.
30. Morris RH, Hessels DF and Bishop RJ, 1968. The relationship between hatching egg weight and subsequent performance of broiler chickens. *British Poultry Science*, 9: 305-E5.
31. Morris TR and Gous RM, 1988. Partitioning of the response to protein between egg number and egg weight. *British Poultry Science*, 29: 93-99.
32. National Research Council, 1994. Nutrient Requirements of Poultry. 9th rev. ed. National Academy Press, Washington, DC.
33. Park W, 2001. present status of the use of digestible amino acid values in formulation of broiler diets, AS A Technical Bulletin, volpo46.
34. Payne GG, 1975. Day-length during rearing and the subsequent egg production of meat-strain pullets. *British Poultry Science*, 16: 559-563.
35. Pearson RA and Herron KM, 1981. Effects of energy and protein allowances during lay on the reproductive performance of broiler breeder hens. *British Poultry Science*, 22: 227-239.
36. Pearson RA and Herron KM, 1982a. Relationship between energy and protein intakes and laying characteristics in individual caged broiler breeder hens. *British Poultry Science*, 23: 145-159.
37. Pearson RA and Herron KM, 1982b. Effects of maternal energy and protein intakes on the incidence of malformations and time of death during incubation. *British Poultry Science*, 23: 71-77.
38. Peebles ED and Brake J, 1985. Relationship of eggshell porosity to stage of embryonic development in broiler breeders. *Poultry Science*, 64: 2382-2391.
39. Rostango HS, Pupa JM R and Pack M, 1995. diet formulation for broilers based on total versus digestible amino acid Applied poultry Research, 4,1.: 293-299.
40. SAS Institute, 2001. The SAS System for Windows. Release 8.02. SAS Inst. Inc. Cary. NC.
41. Spratt RS and Leeson S, 1987. Broiler breeder performance in response to diet protein and energy. *Poultry Science*, 66: 683-693.
42. Tullett SG and Burton FG, 1982. Factors affecting the weight and water status of the chick at hatch. *British Poultry Science*, 23: 361-369.
43. Waldroup PW, Hazen KR, Bussell WD and Johnson ZB, 1976. Studies on the daily protein and amino acid needs of broiler breeder hens. *Poultry Science*, 55: 2342-2347.
44. Waldroup PW and Hazen KR, 1976. The comparison of daily energy needs of the normal and dwarf broiler breeder hen. *Poultry Science*, 55: 1383-1393.
45. Wauldrup PW, Johnson Z and Bussell Z, 1976. Estimating daily nutrient requirements for broiler breeder hens. *Feedstuffs*, 48: 29.
46. Wilson HR and Harms RH, 1984. Evaluation of specifications for broiler breeders. *Poultry Science*, 63: 1400-1406.

47. Wilson HR and Harms RH, 1986. Performance of broiler breeders as affected by bodyweight during the breeding season. *Poultry Science*, 65: 1052-1057.
48. Wilson HR, Piesco NP, Miller ER and Nesbeth WG, 1979. Prediction of the fertility potential of broiler breeder males. *World's Poultry Science*, 35: 95-118.
49. Wilson JL, McDaniel GR and Sutton CD, 1987. I-Dietprotein levels for broiler breeder males. *Poultry Science*, 66: 237-242.
50. Yaghobfar A and Boldaji F, 2002. Influence of level of feed input and procedure on metabolisable energy and endogenous energy loss, EEL. With adult cockerels. *British Poultry Science*, 43: 696-704
51. Yaghobfar A and Zahedifar M, 2003. Endogenous losses of energy and amino acids in birds and their effect on true metabolisable energy values and availability of amino acids in maize. *British Poultry Science*, 44: 719-725.
52. Zhirong J, 1999. Transforming digestible amino Acid formulation and The role NIR. ASA technical Bulletin, vol AN23.

▪ ▪ ▪ ▪ ▪ ▪ ▪ ▪ ▪ ▪

میرزا
احمدی
کاربردی
فصلنامه